II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 17ης Φεβρουαρίου 1995

με την οποία κηρύσσεται μια συγκέντρωση συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά

(Υπόθεση IV/M.468 — Siemens/Italtel)

(Το κείμενο στην αγγλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(95/255/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1989 για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ των επιχειρήσεων [1], και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 2,

τη συμφωνία για τον ΕΟΧ, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 1,

την απόφαση της Επιτροπής της 14ης Οκτωβρίου 1994 να κινήσει διαδικασία στην παρούσα περίπτωση,

τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής για τις συγκεντρώσεις [2],

Εκτιμώντας ότι:

I. **Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΡΗ**

(1) Η προαναφερθείσα συγκέντρωση αφορά τη σύσταση κοινής επιχείρησης μεταξύ της εταιρείας Stet — Società Finanziaria Telefonica — per Azioni («Stet») και της εταιρείας Siemens Aktiengesellschaft («Siemens»).

(2) Στις 26 Μαρτίου 1994, η Stet και η Siemens υπέγραψαν μνημόνιο συμφωνίας με σκοπό τη σύσταση ενός ευρωπαϊκού ομίλου τηλεπικοινωνιών ικανού να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο ως διεθνής προμηθευτής. Στο πλαίσιο της κοινοποιηθείσας πράξης τα μέρη θα μεταβιβάσουν στην κοινή επιχείρηση τις ιταλικές θυγατρικές τους, Italtel και Siemens Telecomunicazioni (ST), για δραστηριότητες ανάπτυξης, παραγωγής προϊόντων, πωλήσεων και παροχής υπηρεσιών στον τομέα των τηλεπικοινωνιών.

Η Stet και η Siemens θα συστήσουν εταιρεία χαρτοφυλακίου στην οποία η Stet θα μεταβιβάσει αρχικά το 60 % των μετοχών της Italtel (το υπόλοιπο 40 % θα ακολουθήσει αργότερα) ενώ η Siemens θα συνεισφέρει ολόκληρο το μετοχικό κεφάλαιο της ST, καθώς και ένα ποσό σε μετρητά.

(3) Η Stet αποτελεί ιταλική εταιρεία της οποίας το 46,61 % του μετοχικού κεφαλαίου (64,20 % των απλών μετοχών με δικαιώματα ψήφου) ανήκει στο Istituto per la Ricostruzione Industriale SpA (IRI). Η Stet συντονίζει τις δραστηριότητες ενός ομίλου εταιρειών που κινούνται στον τομέα των τηλεπικοινωνιών.

(4) Η Stet λειτουργεί ως εντελώς ανεξάρτητη εταιρεία και οι μετοχές της είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο του Μιλάνου. Η δραστηριότητα της IRI περιορίζεται σε εκείνη μιας εταιρείας χαρτοφυλακίου εξ ονόματος του ιταλικού κράτους, και για τους σκοπούς της παρούσας κοινοποίησης, η Stet θεωρείται ως «οικονομικό σύνολο με αυτόνομη εξουσία λήψης αποφάσεων», όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 12 του κανονισμού για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων.

[1] ΕΕ αριθ. L 395 της 30. 12. 1989, σ. 1 · διορθωτικό ΕΕ αριθ. L 257 της 21. 9. 1990, σ. 13.
[2] ΕΕ αριθ. C 176 της 11. 7. 1995, σ. 4.

Η Italtel αποτελεί εταιρεία παραγωγής και εμπορίας στον τομέα των τηλεπικοινωνιών και ανήκει στη Stet, η οποία κατέχει το 100 % των ονομαστικών μετοχών της.

Η Italtel ασχολείται κυρίως με την ανάπτυξη, παραγωγή και εμπορία συστημάτων και εξοπλισμού για τις δημόσιες και ιδιωτικές τηλεπικοινωνίες στους τομείς της μεταγωγής, των συστημάτων μετάδοσης, των δικτύων κινητής ραδιοεπικοινωνίας, των συνδρομητικών κέντρων (PBX) και των τερματικών.

(5) Η Siemens αποτελεί γερμανική δημόσια βιομηχανική εταιρεία του τομέα των ηλεκτρονικών προϊόντων και τη μητρική εταιρεία του ομίλου εταιρειών Siemens. Οι κύριες δραστηριότητες της περιλαμβάνουν: βιομηχανικά και κατασκευαστικά συστήματα, μηχανισμούς κίνησης και συνήθη προϊόντα, αυτοματισμός, συστήματα αυτοκίνησης, παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος (KWV), μεταφορά και διανομή ηλεκτρικού ρεύματος, ημιαγωγούς, ιατρική μηχανική, δημόσια δίκτυα επικοινωνίας, συστήματα δικτύωσης, παθητικά στοιχεία και ηλεκτρονικές λυχνίες, ιδιωτικά συστήματα επικοινωνίας, ηλεκτρονικά αμυντικά προϊόντα και συστήματα μεταφορών.

Η ST αποτελεί ιταλική θυγατρική της Siemens κατά 100 % και ασχολείται με την παραγωγή, τις πωλήσεις και την παροχή υπηρεσιών στον τομέα του ιδιωτικού και δημόσιου εξοπλισμού, συστημάτων και υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών, συμπεριλαμβανομένης της δημόσιας και ιδιωτικής μεταγωγής, της μετάδοσης, των δικτύων σταθερής και κινητής ραδιοεπικοινωνίας καθώς και του τερματικού εξοπλισμού για τον ιδιωτικό τομέα.

(6) Μετά από επταετείς εργασίες για τον εξορθολογισμό του ιταλικού τομέα τηλεπικοινωνιών, συστάθηκε φέτος ένας ενιαίος φορέας εκμετάλλευσης των τηλεπικοινωνιών. Μετά την απόφαση των μετόχων των επιχειρήσεων Sip. Italcable, Iritel, Telespazio και Sirm στις 19 Μαΐου 1994, η πράξη συγχώνευσης των υπόλοιπων εκδοχέων επιχειρήσεων στη SIP υπογράφηκε στις 27 Ιουλίου 1994 με αναδρομική ισχύ, από λογιστική και φορολογική άποψη, από 1ης Ιανουαρίου 1994.

Η συγχώνευση τέθηκε σε εφαρμογή στις 18 Αυγούστου 1994. Παρότι διατήρησε τη σημερινή επωνυμία της, η Sip απέκτησε επίσης το δικαίωμα να χρησιμοποιεί την επωνυμία της, η Sip απέκτησε επίσης το δικαίωμα να χρησιμοποιεί την επωνυμία Telecom Italia SpA. για νομικούς σκοπούς. Αποτελέσματα της πράξης αυτής ήταν να αποκτήσει η Stet 56,10 % των απλών μετοχών της Telecom Italia και η IRI το 2,81 %. Η Telecom Italia είναι εισηγμένη στο χρηματιστήριο και το υπόλοιπο του μετοχικού της κεφαλαίου ανήκει σε ιδιώτες μειοψηφούντες μετόχους.

Με την προαναφερθείσα πράξη και με άλλα μεταγενέστερα ψηφίσματα έχουν ληφθεί τα σημαντικότερα μέτρα για την υλοποίηση του προγράμματος αναδιοργάνωσης του ιταλικού τομέα τηλεπικοινωνιών, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις που έχει εγκρίνει η ιταλική κυβέρνηση.

Συγκεκριμένα, η επιχείρηση που ασχολείται με την παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών (Telecom Italia) διαχωρίστηκε στο πλαίσιο του ομίλου Stet από τις εταιρείες που ασχολούνται με την παραγωγή εξοπλισμού (Italtel, Sirti και Aet).

Τα εναπομένοντα μέτρα του προγράμματος αναδιοργάνωσης αφορούν τη μεταβίβαση των δραστηριοτήτων της Telecom Italia στον τομέα της κινητής τηλεφωνίας και διαστημικής προς ανεξάρτητες εταιρείες.

(7) Στο παρελθόν η Italtel αναζητούσε έναν εταίρο για τεχνολογικούς σκοπούς. Καταρχήν, συνήψε διάφορες συμφωνίες με την AT&T που αφορούσαν, μεταξύ άλλων, και την απόκτηση μειοψηφικού μεριδίου από την AT&T στο μετοχικό κεφάλαιο της Italtel. Οι συμφωνίες με την AT&T έχουν εκπνεύσει και η τελευταία έχει πωλήσει το μερίδιό της Stet.

II. Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Κοινός έλεγχος

(8) Η Stet και η Siemens κατέχουν από 50 % του μετοχικού κεφαλαίου της ΚΕ. Η ΚΕ θα διαθέτει 9μελές διοικητικό συμβούλιο, στο οποίο η Stet και η Siemens θα διορίζουν από τέσσερα μέλη, ενώ το ένατο, ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου, θα προτείνεται από τη Stet και θα εγκρίνεται από τη Siemens.

(9) Το διοικητικό συμβούλιο θα αποτελεί τη διοικούσα αρχή της κοινής επιχείρησης και θα έχει την εξουσία να λαμβάνει αποφάσεις για όλα τα θέματα για τα οποία δεν μπορεί να αποφασίσει η συνέλευση των μετόχων σύμφωνα με το νόμο. Η λήψη βασικών αποφάσεων θα γίνεται από το διοικητικό συμβούλιο με έγκριση των εκπροσώπων της Stet και της Siemens. Μεταξύ άλλων, στις αποφάσεις αυτές περιλαμβάνονται:

— η έγκριση του στρατηγικού προγράμματος δραστηριοτήτων και του ετήσιου προϋπολογισμού,

— οι προτάσεις του διευθύνοντος συμβούλου όσον αφορά το διορισμό και την απομάκρυνση στελεχών της κοινής επιχείρησης και των μελών του διοικητικού συμβουλίου των θυγατρικών της εταιρείας .

(10) Όσον αφορά τα θέματα για τα οποία αποφασίζει η συνέλευση των μετόχων, βάσει της συμφωνίας μεταξύ των μετόχων και μέρη ψηφίζουν βάσει των μεριδίων τους σύμφωνα με τις προτάσεις που έχουν προηγουμένως εγκριθεί από το διοικητικό συμβούλιο βάσει των προαναφερθέντων.

(11) Έκαστο των μερών έχει το δικαίωμα άσκησης αρνησικυρίας τουλάχιστον όσον αφορά τις βασικές αποφάσεις που αφορούν την κοινή επιχείρηση, οι οποίες αναφέρονται ανωτέρω στην αιτιολογική σκέψη 9. Ως εκ τούτου, τα μέρη ελέγχουν από κοινού την κοινή επιχείρηση.

Απολύτως αυτόνομη οντότητα

(12) Τα μέρη θα μεταβιβάσουν στην κοινή επιχείρηση τις ιταλικές θυγατρικές τους που απασχολούνται με την κατασκευή τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού. Αυτό θα έχει ως συνέπεια τη βιομηχανική συγχώνευση των δραστηριοτήτων των μερών στον τομέα παραγωγής προϊόντων μεταγωγής, μετάδοσης, συστημάτων ραδιοεπικοινωνίας, κινητής ραδιοεπικοινωνίας και ιδιωτικών συστημάτων επικοινωνίας και τερματικών. Η κοινή επιχείρηση θα διαθέτει όλα τα απαιτούμενα περιουσιακά στοιχεία και πόρους για να λειτουργήσει ως αυτόνομη οντότητα, συμπεριλαμβανομένης της E&A, της παραγωγής και της διανομής.

Όσον αφορά τα κύρια προϊόντα του δημόσιου τομέα τηλεπικοινωνιών (δημόσια συστήματα μεταγωγής και μετάδοσης) ο κύριος όγκος των πωλήσεων της κοινής επιχείρησης θα συνεχίσει να απορροφάται από τον ιταλικό φορέα εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιών, που ελέγχεται από μια από τις μητρικές εταιρείες (Stet). Όταν ένα μεγάλο μέρος των πωλήσεων πραγματοποιείται προς μια μητρική εταιρεία η οποία κινείται σε μεταγενέστερα στάδια της αγοράς μπορεί να προκληθούν ερωτηματικά ως προς την αυτονομία της κοινής επιχείρησης. Είναι γεγονός ότι για το προβλεπόμενο μέλλον της Telecom Italia θα αποτελεί τον μόνο αγοραστή στις αγορές δημόσιων τηλεπικοινωνιών. Αυτό οφείλεται στο μονοπώλιο της υποδομής και όχι στο γεγονός ότι η κατασκευή του τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού αποτελεί επικουρική δραστηριότητα σε σχέση με την παροχή της υπηρεσίας.

Απουσία συντονισμού

(13) Παρότι η Siemens θα εξακολουθήσει να δραστηριοποιείται στις ίδιες αγορές προϊόντων με την κοινή επιχείρηση εκτός Ιταλίας, η Stet θα αποσυρθεί από αυτές, μεταβιβάζοντας τις σχετικές δραστηριότητες στην κοινή επιχείρηση. Την μόνη εξαίρεση αποτελεί η AET, θυγατρική της Stet που δραστηριοποιείται σε μία από τις αγορές της κοινής επιχείρησης (μετάδοση). Ωστόσο, η Siemens δεν διατηρεί επιχειρηματικές δραστηριότητες στον τομέα της μετάδοσης στην Ιταλία. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ο κύκλος εργασιών της AET στον τομέα της μετάδοσης είναι μικρός και αντιπροσωπεύει 1,5 % του συνόλου της αγοράς. Επιπλέον, οι δυνατότητες συντονισμού που απορρέουν από την κατάσταση αυτή είναι μηδαμινές, δεδομένου ότι οι δραστηριότητες της AET στην αγορά μετάδοσης της Ιταλίας είναι μικρής σημασίας σε σχέση με τις συνολικές δραστηριότητες της επιχείρησης που θα προέλθει από τη συγκέντρωση (περίπου 2 %).

Όσον αφορά τον ρόλο της εταιρείας Marconi ως ανταγωνίστριας της Italtel στις σχετικές αγορές, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι πρόσφατα (Αύγουστος 1994) η Marconi, ιταλική επιχείρηση που συμμετέχει στον όμιλο GEC και στην εταιρεία Finmeccanica, που όπως και η Stet ανήκει στην ιταλική κρατική εταιρεία χαρτοφυλακίου IRI, ίδρυσε συγκεντρωτική κοινή επιχείρηση [1] η οποία θα λειτουργεί σε διάφορα τμήματα της αγοράς επικοινωνιών μεταξύ των οποίων και ορισμένα στα οποία κινούνται τα συμβαλλόμενα μέρη (συστήματα διαχείρισης και εποπτείας του ταχυδρομικού δικτύου, υποδομή για δίκτυα κυψελοειδούς ραδιοεπικοινωνίας και τερματικά για δημόσια δίκτυα κυψελοειδούς ραδιοεπικοινωνίας). Παρότι η IRI αποτελεί την τελική μητρική εταιρεία τόσο της Finmeccanica, η οποία κατέχει το 50 % του μετοχικού κεφαλαίου της κοινής επιχείρησης Marconi/Finmeccanica, και της Stet, η οποία θα αποκτήσει το 50 % των μετοχών της κοινής επιχείρησης Siemens/Italtel, δεν υπάρχει σχέση μεταξύ της Stet και της Finmeccanica, οι οποίες λειτουργούν ως χωριστές οικονομικές μονάδες και διεξάγουν τις δραστηριότητές τους ανεξάρτητα η μία από την άλλη.

Στην ουσία λοιπόν μόνον η Siemens παραμένει δραστήρια στις αγορές της κοινής επιχείρησης. Έχοντας μεταβιβάσει τα περιουσιακά στοιχεία της και την τεχνογνωσία της όσον αφορά τα σχετικά προϊόντα υψηλής τεχνολογίας, θα ήταν δαπανηρό και παράλογο από εμπορική άποψη για τη Stet να επιχειρήσει να επανέλθει στην αγορά. Ως εκ τούτου, δεν προκύπτει κίνδυνος συντονισμού από την κοινοποιηθείσα πράξη.

III. ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ

(14) Οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις σημειώνουν συνολικά παγκόσμιο κύκλο εργασιών πάνω από 5 δισεκατομμύρια Ecu. Η Stet σημείωσε το 1993 κύκλο εργασιών ύψους 16.174 εκατομμυρίων Ecu και η Siemens 42.087 εκατομμύρια Ecu για τη χρήση που έληξε στις 30 Σεπτεμβρίου 1993. Ο κοινοτικός κύκλος εργασιών αμφοτέρων υπερβαίνει τα 250 εκατομμύρια Ecu. Καμία τους δεν επιτυγχάνει πάνω από τα δύο τρίτα του συνολικού κοινοτικού κύκλου εργασιών της στο ίδιο κράτος μέλος. Ως εκ τούτου, η πράξη έχει κοινοτική διάσταση. Επίσης, δεν πρόκειται για περίπτωση «συνεργασίας» ΕΟΧ υπό την έννοια του άρθρου 58 και του πρωτοκόλλου 24 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ.

[1] ΕΕ αριθ. C 253 της 10. 9. 1994, σ. 10.

IV. Η ΣΧΕΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ

(15) Η προτεινόμενη συναλλαγή αφορά γενικά τους τομείς των συστημάτων και του εξοπλισμού για δημόσιες και ιδιωτικές τηλεπικοινωνίες. Προς το σκοπό του εντοπισμού των σχετικών αγορών προϊόντος, τα μέρη υποδιαίρεσαν τον πρώτο από τους τομείς αυτούς σε τέσσερις αγορές προϊόντων:

1. δημόσια συστήματα μεταγωγής·
2. μετάδοση·
3. συστήματα ραδιοεπικοινωνίας·
4. δίκτυα κινητής ραδιοεπικοινωνίας,

και το δεύτερο σε δύο:

5. ιδιωτικά συστήματα μεταγωγής και συστήματα σειράς (key telephonce systems-KTS)·
6. τερματικά επικοινωνίας.

(16) **Δημόσιες τηλεπικοινωνίες**

1. Τα δημόσια συστήματα μεταγωγής επιτρέπουν τη διασύνδεση μεταξύ χρηστών. Οι υπηρεσίες μεταγωγής μπορεί να αφορούν φωνή, δεδομένα, εικόνα και κείμενο. Οι τρεις κύριοι κόμβοι μεταγωγής του δικτύου χαρακτηρίζονται από:

   α) λειτουργίες τοπικής μεταγωγής για τη διασύνδεση τελικών χρηστών·

   β) κέντρα διάβασης που διασυνδέουν ζεύξεις μετάδοσης·

   γ) διεθνή κέτρα διάβασης που προσφέρουν διεθνείς υπηρεσίες.

   Στο παρελθόν, οι εν λόγω κόμβοι μεταγωγής κατασκευάζονται με την αναλογική μέθοδο αλλά από τη δεκαετία του 1980 και μετά ο εξοπλισμός δημόσιας μεταγωγής με αναλογική τεχνολογία άρχισε να αντικαθίσταται προοδευτικά στην Ευρώπη με εξοπλισμό που λειτουργεί με ψηφιακή σύγχρονη μέθοδο μεταφοράς, ενώ οι νέες προσθήκες στα δίκτυα πραγματοποιούνται με βάση την ψηφιακή τεχνολογία. Στην Ιταλία, η διαδικασία της ψηφιοποίησης έχει φθάσει στο 60 % του δικτύου και αναμένεται να φθάσει το 90 % μέχρι τα τέλη του 1998, σύμφωνα με τα λεγόμενα των μερών.

   Ο τρέχων κύκλος ζωής των συστημάτων δημόσιας μεταγωγής είναι περί τα 15 έτη. Ο μακρύς αυτός κύκλος ζωής, παρά την ταχεία πρόοδο, οφείλεται στην δυνατότητα προσαρμογής και αναβάθμισης των προγραμμάτων λογισμικού με τα οποία λειτουργεί ο εξοπλισμός μεταγωγής και στον ανασχεδιασμό μέρους των συστημάτων.

   Σήμερα, η μεγαλύτερη τεχνολογική τάση που επηρεάζει τις εξελίξεις στη δημόσια μεταγωγή είναι η μεγαλύτερη χρήση λογισμικού για την παροχή πληροφοριών στο δίκτυο. Παραδείγματα της τάσεως αυτής είναι τα προγράμματα TNM (Telecommunication Network Management) IN (Intelligent Network), OS (Operator Systems) και AN (Access Network). Η χρησιμοποίηση αυτόνομων δομοστοιχείων με ανοικτές διεπαφές επιτρέπει τη συνεχή αναβάθμιση και βελτίωση του δικτύου με νέα χαρακτηριστικά και υπηρεσίες. Το λογισμικό αναβαθμίζεται συχνά (π.χ. περίπου ανα έξι μήνες ή ετησίως) και σε τακτική βάση ενώ η διάρκεια ζωής που κυμαίνεται από δύο έως πέντε έτη.

   Στο μέλλον, η μεγαλύτερη εξέλιξη στα συστήματα δημόσιας μεταγωγής θα αφορά την εισαγωγή της τεχνολογίας ασύγχρονου τρόπου μεταφοράς (Asyncrhronous Transfer Mode — ATM) που θα επιτρέπει την ευρυζωνική μετάδοση φωνής, δεδομένων, εικόνας και κειμένου. Η τεχνολογία αυτή βρίσκεται σήμερα στο στάδιο της τεχνικής και εμπορικής αξιολόγησής της από τους φορείς εκμετάλλευσης των τηλεπικοινωνιών στο πλαίσιο δοκιμών που πραγματοποιούνται σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες, μεταξύ των οποίων και η Ιταλία. Οστόσο, η ουσιαστική της εισαγωγή στη δημόσιο δίκτυο δεν αναμένεται πριν από τα τέλη της δεκαετίας του 1990. Το μέλλον της μεταγωγής ATM θα εξαρτηθεί επίσης και από τη στάση των φορέων εκμετάλλευσης των τηλεπικοινωνιών που μπορεί να διστάσουν να αντικαταστήσουν τον ακριβό εξοπλισμό τους, που δεν έχει ακόμη πλήρως αποσβεσθεί, μπορεί όμως να τους εξωθήσει να το πράξουν ο ανταγωνισμός μέσα σε μια φιλελευθεροποιούμενη αγορά. Συνεπώς, δεν φαίνεται πολύ βέβαιο ότι η ATM θα εφαρμοσθεί με μεγάλη κλίμακα στη φωνητική τηλεφωνία και είναι πιθανόν στην αρχή να περιοριστεί σε ένα επικαλυπτικό δίκτυο εφαρμογών με χαρακτήρα εμπορικό/εξυπηρέτησης. Σύμφωνα με πληροφορίες της αγοράς, τα συστήματα μεταγωγής ATM αναμένεται να καταλάβουν σε μια πενταετία το 10 % των πωλήσεων συστημάτων μεταγωγής στην Ευρώπη.

   Όσον αφορά την εξέλιξη της διάρκειας ζωής του εξοπλισμού δημόσιας μεταγωγής, πιστεύεται ότι οι διάφορες σημαντικές εξελίξεις στην τεχνολογία μεταγωγής, σε προϊόντα λογισμικού και εξοπλισμού, μάλλον θα διευρύνουν το φάσμα των διαθέσιμων λειτουργιών και, ως εκ τούτου, θα εξυπηρετήσουν νέες ανάγκες, αντί να σμικρύνουν τη διάρκεια ζωής του υφιστάμενου εξοπλισμού. Η τάση αναμένεται να συνεχισθεί και τα επόμενα πέντε έως δέκα έτη.

2. Η μετάδοση αποτελεί τη λειτουργία μεταφοράς για:

   α) την κίνηση μεταξύ τοπικών κέντρων μεταγωγής και κέντρων διάβασης·

   β) την κίνηση μισθωμένης γραμμής μεταξύ εμπορικών πελατών, με καλωδιακά και οπτικά μέσα.

Τα κύρια συστατικά μέρη της μετάδοσης συνιστούν οι ψηφιακοί πολυπλέκτες και τα τερματικά οπτικής γραμμής (ενώ τα μέρη δεν δραστηριοποιούνται στον τομέα της καλωδιακής μεταφοράς). Η τελευταία μεγάλη εξέλιξη στον τομέα της μετάδοσης είναι η μετάβαση από την πλησιόχρονη ψηφιακή ιεραρχία (plesiochronous digital Hierachy -PDH) στη σύχρονη ψηφιακή ιεραρχία (synchronous digital hierarchy-SDH) στον εξοπλισμό συστημάτων διαχείρισης δικτύου, η οποία βρίσκεται ήδη καθ' οδόν. Η νέα αυτή τεχνολογία επιτρέπει την ευρυζωνική μεταγωγή ATM και αναμένεται ότι εντός μιας πενταετίας η SDH θα αντιπροσωπεύει το 95 % της αγοράς εξοπλισμού μετάδοσης. Λειτουργεί μέσω του TNM και στο μέλλον θα λειτουργεί μέσω των ανοιχτών διεπαφών του AN. Πιστεύεται ότι η εισαγωγή του AN θα ανοίξει την αγορά αυτή και θα φέρει τον ανταγωνισμό καθώς θα αυξηθεί η μετατόπιση των υπηρεσιών και της λειτουργικότητας από τα κέντρα μεταγωγής προς τα τοπικά δίκτυα πρόσβασης.

Η διάρκεια ζωής του εξοπλισμού μετάδοσης είναι μια δεκαετία όταν λαμβάνονται υπόψη μόνον οι μεγάλες τεχνολογικές μεταβολές. Ωστόσο, στη διάρκεια αυτή περιλαμβάνονται μεγάλοι ανασχηματισμοί ανά τρία έως πέντε χρόνια, του εξοπλισμού PDH ο οποίος απαιτεί πολύ υλικό. Η διάρκεια ζωής του εξοπλισμού SDH, που απαιτεί περισσότερο λογισμικό, αναμένεται να πλησιάσει περισσότερο τη διάρκεια ζωής του εξοπλισμού μεταγωγής.

3. Στα συστήματα ραδιοεπικοινωνίας, η τεχνολογία οπτικής ραδιοεπικοινωνίας προσφέρει μια εναλλακτική λύση στην καλωδιακή μεταφορά πληροφοριών μεταξύ κέντρων μεταγωγής ή μεταξύ συνδρομητών και κέντρων μεταγωγής. Ένας πρόσφατος σημαντικός ρόλος της ραδιοεπικοινωνίας είναι η διασύνδεση μεγάλων εταιρειών στο δίκτυο μεταγωγής ή σε εταιρικά και ιδιωτικά ιδεατά δίκτυα. Η ραδιοεπικοινωνία οπτικής επαφής άρχισε πρόσφατα να εφαρμόζεται για τη διασύνδεση σταθμών βάσεως κινητής ραδιοεπικοινωνίας, ιδίως στο τμήμα της αγοράς νέων φορέων εκμετάλλευσης που δεν διαθέτουν καλωδιακή υποδομή. Τα συστήματα ραδιοεπικοινωνίας, όπως και συστήματα μετάδοσης έχουν αρχίσει να μεταβαίνουν προς την τεχνολογία SDH. Τα μέρη εκτιμούν τη δαπάνη της E&A σε 15 %, όπως και για τη μετάδοση.

Τα μέρη συμπεριλαμβάνουν στην αγορά αυτή τις ραδιοεπικοινωνίες μικρού κύματος και UHF/VHF, τις κεραίες οπτικής επαφής, τα καλώδια τροφοδοσίας και τα συστήματα υποστήριξης λειτουργίας. Βεβαίωσαν όμως ότι ούτε η Italtel ούτε καμία από τις άλλες επιχειρήσεις που ελέγχει η Stet δραστηριοποιείται στην αγορά συστημάτων ραδιοεπικοινωνίας. Για το λόγο αυτό, η εν λόγω αγορά δεν αποτελεί σχετική αγορά προϊόντος και δεν θα αναλυθεί περαιτέρω.

4. Τα δίκτυα κινητής ραδιοεπικοινωνίας, επιτρέπουν την επικοινωνία:

α) μέσα στο ίδιο δίκτυο

β) από ή προς άλλο δίκτυο σταθερής ή κινητής ραδιοεπικοινωνίας εφόσον ο χρήστης ευρίσκεται εντός του πεδίου κάλυψης του δικτύου κινητής επικοινωνίας.

Την τελευταία μεγάλη τεχνολογική καινοτομία στα δίκτυα κινητής επικοινωνίας αποτέλεσε η εισαγωγή του GSM, του πανευρωπαϊκού ψηφιακού συστήματος κινητής επικοινωνίας, του 1989. Η αρχιτεκτονική GSM έχει προσδιοριστεί με σαφήνεια στις συστάσεις GSM που υποστηρίζει το ETSI στις χώρες του ΕΟΧ.

Η εξέλιξη στον τομέα αυτόν αναμένεται να στραφεί προς την προσφορά μιας αυξανόμενης αναλογίας στενοζωνικών υπηρεσιών μέσω κινητών (π.χ. κυψελοειδών) συστημάτων. Πιστεύεται ότι η σημαντική ανάπτυξη που έχει ήδη παρατηρηθεί στη ζήτηση τέτοιου είδους κινητών υπηρεσιών θα οδηγήσει στην εισαγωγή νέων τεχνολογιών.

Η νέα γενεά υποδομής αναμένεται ότι θα αφορά τις άμεσες δορυφορικές επικοινωνίες και πιστεύεται ότι θα είναι διαθέσιμη το 1998. Με την τεχνολογία GSM προβλέπονται κύκλοι καινοτομίας διάρκειας δύο έως τριών ετών.

(17) **Ιδιωτικές τηλεπικοινωνίες**

5. Στα συστήματα ιδιωτικών τηλεπικοινωνιών, τα συνδρομητικά κέντρα και τα συστήματα σειράς επιτρέπουν την επικοινωνία μεταξύ ή στο εσωτερικό δημόσιων και ιδιωτικών χρηστών. Συνδέονται με τα δημόσια δίκτυα μέσω γραμμών ζεύξης, που λειτουργούν αυτόνομα ή σε δικτυακό περιβάλλον. Τα σύγχρονα συνδρομητικά κέντρα και συστήματα σειράς (ISDN) προσφέρουν υπηρεσίες όπως η διασυνεργασία μεταξύ τέλεφαξ και προσωρινού υπολογιστή, η βιντεοσυνεδρίαση και η διαχείριση δικτύου.

Στην παρούσα περίπτωση, ο εξοπλισμός επικοινωνίας δεδομένων αποκλείεται από τον ορισμό της αγοράς, διότι ούτε η Siemens ούτε η Italtel έχουν ποτέ ασχοληθεί συγκεκριμένα με αυτό το τμήμα της αγοράς. Οι πωλήσεις εξοπλισμού επικοινωνίας δεδομένων που πραγματοποιούν είναι οριακές (1 % του κύκλου εργασιών τους). Οι πωλήσεις αυτές έχουν έκτακτο χαρακτήρα, και κυρίως συνδέονται με την ένταξη προϊόντων δεδομένων OEM (OEM data products) σε πιο σύνθετα έργα. Για τους λόγους αυτούς, η ανάλυση της κοινοποιηθείσας συγκέντρωσης θα περιοριστεί στον εξοπλισμό ιδιωτικής μετάδοσης φωνής. Ωστόσο, το θέμα της συμπερίληψης της μετάδοσης δεδομένων στην εν λόγω αγορά παραμένει ανοιχτό.

Τα μέρη επισημαίνουν ότι οι δαπάνες E&A στις ιδιωτικές τηλεποικωνίες αυξάνουν συνεχώς και κυμαίνονται στο 10 έως 15 % του κύκλου εργασιών, εξαιτίας του μεγάλου ανταγωνισμού E&A σε μια αγορά που χαρακτηρίζεται από την ταχεία εισαγωγή πρόσθετων νέων τεχνολογιών ανά χρονικά διαστήματα και με διάρκεια ζωής που ολοένα μικραίνουν.

6. Στο πλαίσιο των τερματικών επικοινωνίας, τα μέρη επισημαίνουν ότι κατά τα περί ων ο λόγος έτη η Siemens και η Italtel πωλούσαν μόνον τηλεφωνικές συσκευές, συσκευές τηλεομοιοτυπίας και τηλεφωνικές συσκευές κυψελοειδούς επικοινωνίας. Συμπεριέλαβαν και τα τρία προϊόντα στην ίδια σχετική αγορά προϊόντος, παρότι προσέφεραν χωριστά στοιχεία όσον αφορά τις εκτιμήσεις αγοράς και τα μερίδια αγοράς για κάθε είδος τερματικού. Λόγω του ότι η κοινοποιηθείσα συγκέντρωση δεν εγείρει θέμα δεσπόζουσας θέσης τόσο όσον αφορά τη συνολική αγορά προϊόντος για ιδιωτικά τερματικά όσο και για τις χωριστές μικρές αγορές των διαφόρων ειδών τερματικού, το θέμα του ακριβούς προσδιορισμού της αγοράς προϊόντος μπορεί να παραμείνει ανοικτό.

(18) Οι προαναφερθείσες σχετικές αγορές προϊόντος, όπως ορίζονται από τα μέρη, επιβεβαιώθηκαν από τους ανταγωνιστές τους και τους φορείς εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιών στο πλαίσιο της έρευνας.

V. Η ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

(19) Η Ιταλία είναι η χώρα στην οποία θα σημειωθεί επικάλυψη των δραστηριοτήτων των μερών και στην οποία η πράξη συγκέντρωσης θα έχει τις περισσότερες επιπτώσεις. Σε άλλες χώρες, η Italtel πραγματοποιεί περιορισμένες μόνον πωλήσεις δημόσιου τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού: κύκλος εργασιών ύψους ενός εκατομμυρίου Ecu στην αγορά δημόσιας μεταγωγής στη Γερμανία, περιορισμένες πωλήσεις εξοπλισμών μετάδοσης στη Γερμανία, τις Κάτω Χώρες, την Πορτογαλία και την Ισπανία, με μερίδιο αγοράς κατώτερο των 5 % σε όλες αυτές τις χώρες, και πωλήσεις εξοπλισμών για δίκτυα κινητής ραδιοεπικοινωνίας ύψους 24 εκατομμυρίων Ecu στην Ελλάδα.

Δημόσιος τηλεπικοινωνιακός εξοπλισμός

(20) Τα μέρη ισχυρίζονται στην κοινοποίησή τους ότι η αυστηρή εφαρμογή, εκ μέρους της SIP (τώρα πλέον Telecom Italia), της οδηγίας 90/531/ΕΟΚ του Συμβουλίου [1] για τη σύναψη συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών, καθώς και το σημερινό επίπεδο τυποποίησης, εξασφαλίζουν ότι οι φραγμοί για την πρόσβαση στις ιταλικές αγορές δημόσιου τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού είναι ουσιαστικά ασήμαντοι. Παρότι οι οδηγίες για τις δημόσιες συμβάσεις από το 1993, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς των μερών, εσωτερικούς κανόνες σύμφωνους με τις οδηγίες, ιδίως όσον αφορά τη θέσπιση συστήματος επιλογής και την κατάρτιση καταλόγου επιλεγμένων προμηθευτών.

(21) Μέχρι σήμερα, η Επιτροπή μόνο στην απόφασή της 91/251/ΕΟΚ [2], στο πλαίσιο της υπόθεσης Alcate/Telettra, χρειάστηκε να προσδιορίσει τη γεωγραφική αγορά δημόσιου τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού, όπου η εν λόγω αγορά θεωρήθηκε ως εθνική για μια πράξη συγκέντρωσης που αφορούσε την Ισπανία. Ορισμένοι από τους παράγοντες που αιτιολόγησαν αυτό τον εθνικό προσδιορισμό της αγοράς αφορούσαν ειδικά την κατάσταση της ισπανικής αγοράς τηλεπικοινωνιών κατά την εποχή αυτή: π.χ. το γεγονός ότι η Telefonica (πρόκειται για την ισπανική επιχείρηση τηλεπικοινωνιών) πραγματοποιούσε παραδοσιακά τις αγορές της από εγχώριους προμηθευτές· το γεγονός ότι η Ισπανία δεν θα εφάρμοζε της οδηγία για τις συμβάσεις στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών κατά τη διάρκεια των πέντε επόμενων ετών και το γεγονός ότι υπήρχαν κάθετοι δεσμοί μεταξύ της Telefonica και των κυριότερων προμηθευτών της εξοπλισμών μέσω μειοψηφικών συμμετοχών.

(22) Από τα περιγραφόμενα στην απόφαση ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της ισπανικής αγοράς, κανένα δεν αντιστοιχεί πλήρως στην εν λόγω ιταλική αγορά. Αν και αληθεύει ότι κατά το παρελθόν η Telecom Italia και οι προκάτοχοί της προμηθεύονταν εξοπλισμούς μεταγωγής και μετάδοσης από την Italtel, ωστόσο, πιο πρόσφατα προμηθεύτηκαν σημαντικές ποσότητες από άλλους προμηθευτές εκτός Ιταλίας. Η οδηγία 90/531/ΕΟΚ εφαρμόζεται στην Ιταλία από τις αρχές του 1993 και η Telecom Italia θέσπισε κανόνες εσωτερικής λειτουργίας προκειμένου να συμμορφωθεί με την προαναφερθείσα οδηγία. Τέλος, υφίσταται ένα άλλο είδος σχέσης μεταξύ της Italtel και της Telecom Italia, και συγκεκριμένα αμφότερες αποτελούν ξεχωριστές εταιρείες του ομίλου STET.

(23) Παραδοσιακά, οι αγορές δημόσιου τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού παρουσίαζαν εμφανή χαρακτηριστικά τα οποία προέκυψαν από διαφορετικές απόψεις και στρατηγικές που είχαν υιοθετήσει τα εθνικά μονοπώλια σχετικά με τις παρεχόμενες υπηρεσίες. Κατά γενικό κανόνα, οι εγχώριοι προμηθευτές κατείχαν σημαντικά μερίδια αγοράς στη χώρα τους· οι αλλοδαποί προμηθευτές εξυπηρετούσαν συχνά τις αγορές μέσω των εγχώριων θυγατρικών οι οποίες, ενίοτε, διέθεταν τοπικές εγκαταστάσεις παραγωγής.

(24) Η επικρατούσα άποψη μεταξύ των κατασκευαστών τηλεπικοινωνιακών εξοπλισμών και των φορέων εκμετάλλευσης δικτύων είναι ότι οι αγορές τηλεπικοινωνιακών εξοπλισμών ακολουθούν πορεία ανοίγματος στο διεθνή ανταγωνισμό. Η εκτίμηση αυτή λαμβάνει υπόψη τους ακόλουθους παράγοντες:

— τεχνολογικές εξελίξεις,

— διεθνή πρότυπα και διεθνείς προδιαγραφές/έγκριση των εξοπλισμών,

— εφαρμογή των οδηγιών για τις δημόσιες συμβάσεις,

— ελευθέρωση της δημόσιας φωνητικής τηλεφωνίας και των τηλεπικοινωνιακών υποδομών.

α) *Δημόσια μεταγωγή*

(25) Η τεχνολογία των εξοπλισμών δημόσιας μεταγωγής είναι πολύπλοκη και επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό τον προσδιορισμό της γεωγραφικής αγοράς. Κατά γενικό κανόνα, ένας φορέας εκμετάλλευσης δεν θα χρησιμοποιήσει περισσότερους από τρεις διαφορετικούς

[1] ΕΕ αριθ. L 297 της 29. 10. 1990, σ. 1, η οποία αντικαταστάθηκε από την ΕΕ αριθ. L 122 της 17. 5. 1991, σ. 48.
[2] ΕΕ αριθ. L 122 της 17. 5. 1991, σ. 48.

τύπους συστημάτων μεταγωγής σε μεγάλες ποσότητες σε ένα δίκτυο. Μόλις επιλεγούν οι προμηθευτές για ένα συγκεκριμένο δίκτυο, αυτοί θα εγκαθιστούν τα συστήματα μεταγωγής και θα προμηθεύουν τον φορέα εκμετάλλευσης με κάθε αναβάθμιση του λογισμικού. Αν πρέπει να πραγματοποιηθεί αύξηση της ικανότητας διεκπεραίωσης της εγκατάστασης, για την οποία απαιτούνται συμπληρωματικά συστήματα μεταγωγής, είναι πιθανό ο φορέας εκμετάλλευσης να αποταθεί στόν ίδιο προμηθευτή για τεχνικούς λόγους.

(26) Αυτό το τεχνολογικό «κλείδωμα» οδηγεί στη διαφοροποίηση των όρων ανταγωνισμού, ανάλογα με το στάδιο του κύκλου ζωής ενός συστήματος μεταγωγής. Η δυνατότητα τροφοδότησης ενός δικτύου με νέα συστήματα μεταγωγής προκαλεί αυξημένο ανταγωνισμό μεταξύ των κατασκευαστών των συστημάτων αυτών. Στο στάδιο αυτό, ο ανταγωνισμός εντοπίζεται μεταξύ των κυριότερων κατασκευαστών συστημάτων μεταγωγής σε ευρωπαϊκή, αν όχι σε παγκόσμια, κλίμακα. Πάντως, από τη στιγμή που θα επιλεγούν οι δύο ή τρεις προμηθευτές, η πρόσβαση στην αγορά είναι εξαιρετικά δύσκολη για τους νεοεισερχόμενους και αυτό για όσο χρονικό διάστημα συνεχίζει να χρησιμοποιείται η αρχική τεχνολογία. Μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, π.χ. αν ο επιλεγείς προμηθευτής δεν ικανοποιεί τον πελάτη, ένας νέος προμηθευτής μπορεί να διεισδύσει στην αγορά. Επομένως, για τους προμηθευτές, οι δομές της αγοράς θα παραμείνουν σχετικά σταθερές μέχρι την εισαγωγή της επόμενης νέας τεχνολογίας (στην περίπτωση της δημόσιας μεταγωγής, πρόκειται για τη μεταγωγή ATM).

(27) Οι διεθνείς οργανισμοί τυποποίησης, και ιδιαίτερα ο ETSI, εργάζονται για τη θέσπιση κανόνων οι οποίοι διέπουν τους εξοπλισμούς δημόσιας μεταγωγής. Άλλοι, ανεξάρτητοι φορείς, επεξεργάζονται διαφορετικούς κανόνες οι οποίοι στη συνέχεια εγκρίνονται από τον ETSI. Λαμβανομένης υπόψη, εφενός, της επιδίωξης των κατασκευαστών να προμηθεύσουν την πνευματική τους ιδιοκτησία και, αφετέρου, της σταθερής εξέλιξης των κανόνων, μπορεί πλέον να υποστηριχθεί ότι υφίστανται ήδη διεθνείς κανόνες για τα ψηφιακά συστήματα μεταγωγής. Επομένως, παρότι η τυποποίηση συμβάλλει στην άρση των φραγμών μεταξύ των αγορών, δεν τυγχάνει ακόμη γενικευμένης εφαρμογής ενώ παράλληλα υφίστανται σημαντικές διαφορές μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τις τεχνολογίες ψηφιακής μεταγωγής.

(28) Για τις νέες τεχνολογίες, όπως τα συστήματα μεταγωγής ATM, η κατάσταση ενδέχεται να είναι διαφορετική. Τα συστήματα μεταγωγής ATM υποβάλλονται την περίοδο αυτή σε πειραματικές δοκιμές σε ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες, νεώ οι τηλεπικοινωνιακοί οργανισμοί συνεργάζονται εν μέρει για το πρόγραμμα δοκιμών. Έτσι, μπορεί να αναμένεται ότι από τη στιγμή που θα αρχίσει η χρησιμοποίηση της τεχνολογίας ATM, η τυποποίηση στην Ευρώπη θα έχει ανέλθει σε επίπεδο ανώτερο εκείνου που επιτεύχθηκε κατά την εισαγωγή των ψηφιακών συστημάτων μεταγωγής. Η εμπειρία από τη συνεργασία σε θέματα επεξεργασίας κανόνων, την οποία απέκτησαν οι κατασκευαστές και ο φορείς εκμετάλλευσης στο πλαίσιο του ETSI και άλλων οργάνων, ενισχύει επίσης την πιθανότητα μεγαλύτερου βαθμού τυποποίησης για την τεχνολογία ATM και τις υπόλοιπες νέες τεχνολογίες.

(29) Η εφαρμογή των οδηγιών για τις δημόσιες συμβάσεις στον τομέα της μεταγωγής συνδέεται στενά με τους προαναφερθέντες τεχνολογικούς παράγοντες και τα προβλήματα τυποποίησης. Δυνάμει του άρθρου 20 παράγραφος 2 στοιχείο ε) της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ, οι τηλεπικοινωνιακοί οργανισμοί έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν τη διαδικασία επιλογής χωρίς προηγούμενη προκήρυξη διαγωνισμού, π.χ. σε περίπτωση που η αλλαγή προμηθευτή θα υποχρέωνε την αναθέτουσα αρχή να αποκτήσει υλικό με διαφορετικά τεχνικά χαρακτηριστικά, γεγονός το οποίο θα δημιουργούσε προβλήματα συμβατότητας ή θα προκαλούσε δυσανάλογα μεγάλες δυσχέρειες χρησιμοποίησης και συντήρησης. Άλλες, χαμηλού ποσού αγορές εξοπλισμού ενδέχεται να είναι κατώτερες του ορίου ή να αποτελέσουν τμήμα συμβάσεων — πλαισίων που καλύπτουν πολυάριθμες αγορές. Όλοι αυτοί οι παράγοντες συνηγορούν υπέρ του εθνικού προσδιορισμού της αγοράς. Αντίθετα, σε περίπτωση εισαγωγής νέας τεχνολογίας, οι οδηγίες για τις δημόσιες συμβάσεις πρέπει να εφαρμόζονται πλήρως και όλοι οι πιθανοί προμηθευτές πρέπει να έχουν τη δυνατότητα υποβολής προσφοράς. Η εξέλιξη αυτή θα οδηγούσε στην υιοθέτηση ενός ευρωπαϊκού ή ευρύτερου προσδιορισμού της αγοράς.

(30) Η ελευθέρωση στο επίπεδο των φορέων εκμετάλλευσης θα έχει επίσης επιπτώσεις στο γεωγραφικό προσδιορισμό της αγοράς. Η ελευθέρωση της δημόσιας φωνητικής τηλεφωνίας, η οποία προβλέπεται για το 1998, η οδηγία για την παροχή ανοικτού δικτύου και, ιδίως, η ελευθέρωση των υποδομών είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα οδηγήσουν σε προσδιορισμό της αγοράς ευρύτερο απ' ό,τι οι εθνικές αγορές, δεδομένου ότι οι νέοι φορείς εκμετάλλευσης δεν θα δεσμεύονται από τους υφιστάμενους κανόνες δικτύων και θα μπορούν να επιλέγουν εντελώς ελεύθερα τους προμηθευτές του εξοπλισμού τους.

(31) Στην αγορά δημόσιας μεταγωγής, οι κανόνες ανταγωνισμού εφαρμόζονται ορθά σε ευρωπαϊκό επίπεδο μόνο σε περίπτωση εισαγωγής νέας τεχνολογίας. Από τη στιγμή που οι φορείς εκμετάλλευσης δικτύων επιλέξουν τους προμηθευτές αυτής της τεχνολογίας, ο ανταγωνισμός αφορά μόνο τους εν λόγω προμηθευτές. Αυτό οφείλεται στο τεχνολογικό «κλείδωμα» και τον ακόμη χαμηλό βαθμό χρησιμοποίησης των διαδικασιών πρόσκλησης για υποβολή προσφορών, οι οποίες προβλέπονται από τις οδηγίες σχετικά με τις δημόσιες συμβάσεις για τη βελτίωση ή την επέκταση των υφιστάμενων τεχνολογιών. Η απευλευθέρωση των υπηρεσιών και την υποδομών φαίνεται να αποτελεί τον κυριότερο παράγοντα με τον οποίο θα εξασφαλιστεί η δημιουργία μιας ευρωπαϊκής ή ευρύτερης αγοράς, ενώ παράλληλα η συνεχής και σταθερή τυποποίηση σε ευρωπαϊκή κλίμακα αναμένεται να συμβάλει επίσης στην επιβεβαίωση της προσδιορισθείσας αγοράς.

β) *Μετάδοση*

(32) Όσον αφορά τον εξοπλισμό μετάδοσης, πρέπει να σημειωθεί ότι στην περίπτωση αυτή δεν ισχύουν όλοι οι προαναφερθέντες παράγοντες σχετικά με τη δημόσια μεταγωγή. Ο βαθμός τυποποίησης των εξοπλισμών μετάδοσης είναι υψηλότερος, εν μέρει διότι τα ζητήματα διεπαφής των εξοπλισμών παρουσιάζουν μεγαλύτερη σημασία απ' ό,τι στην περίπτωση των συστημάτων μεταγωγής. Η προτεραιότητα που δίνεται στα ζητήματα συμβατότητας με άλλους τύπους υλικού, οι οποίοι προέρχονται από άλλους κατασκευαστές, είναι συνεπώς υψηλότερη. Για τους εξοπλισμούς μετάδοσης, οι φορείς εκμετάλλευσης δεν περιορίζουν τις πηγές τροφοδοσίας τους σε τρεις προμηθευτές όπως συμβαίνει στην περίπτωση των συστημάτων μεταγωγής. Τα μερίδια αγοράς είναι κατά συνέπεια μικρότερα καθώς πολυάριθμες εταιρείες ενδέχεται να τροφοδοτούν τον ίδιο φορέα εκμετάλλευσης.

(33) Η αγορά των εξοπλισμών μετάδοσης είναι πιο ανοικτή από εκείνη της δημόσιας μεταγωγής και τα μερίδια αγοράς των μερών στην ιταλική αγορά είναι μικρότερα. Ακόμη και στη χειρότερη περίπτωση, η οποία θα ήταν εκείνη του εθνικού προσδιορισμού της αγοράς, η πράξη συγκέντρωσης δεν θα δημιουργήσει προβλήματα στον ανταγωνισμό· έτσι, το ζήτημα του ακριβούς προσδιορισμού της αγοράς μπορεί να παραμείνει ανοιχτό.

γ) *Δίκτυα κινητής ραδιοεπικοινωνίας*

(34) Σε όλη τη δυτική Ευρώπη, οι φορείς εκμετάλλευσης δικτύων κινητής ραδιοεπικοινωνίας επιβεβαίωσαν ότι πραγματοποιούν τις αγορές τους τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού μέσω διαδικασιών πρόσκλησης για υποβολή προσφορών. Ο τόπος εγκατάστασης των κατασκευαστών διαδραματίζει μικρό ρόλο στην επιλογή προμηθευτή και, σε όλες τις περιπώσεις, οι κυριότεροι διεθνείς προμηθευτές δύνανται να υποβάλουν προσφορά. Εν πάση περιπτώσει και λαμβανομένης υπόψη της θέσης που κατέχει η κοινή επιχείρηση στην Ιταλία και στην Ευρώπη, το ζήτημα του ακριβούς προσδιορισμού της γεωγραφικής αγοράς μπορεί να παραμείνει ανοιχτό στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεδομένου ότι η κοινοποιηθείσα πράξη δεν προκαλεί καμία σοβαρή ανησυχία στο επίπεδο του ανταγωνισμού.

Ιδιωτικοί τηλεπικοινωνιακοί εξοπλισμοί και τερματικά επικοινωνίας

(35) Φαίνεται ότι η αγορά της ιδιωτικής μεταγωγής και των συναφών τερματικών καθώς και εκείνη των τερματικών επικοινωνίας είναι πιο ανοικτές στον ανταγωνισμό και ότι ο βαθμός διείσδυσης των μη ιταλικών εταιρειών είναι υψηλότερος. Κατά τη διάρκεια της έρευνας, κανένας από τους ερωτηθέντες ανταγωνιστές ή πελάτες δεν έκανε λόγο για ύπαρξη νομικού ή τεχνικού χαρακτήρα φραγμών που παρεμποδίζουν την πρόσβαση στην ιταλική αγορά. Εν πάση περιπτώσει και λαμβανομένης υπόψη της θέσης που κατέχουν στις εν λόγω αγορές τα κοινοποιηθέντα μέρη, στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης δεν κρίνεται απαραίτητο να επιχειρηθεί ο ακριβής προσδιορισμός της γεωγραφικής αγοράς. Η κοινοποιηθείσα πράξη δεν προκαλεί σοβαρές ανησυχίες στις αγορές ιδιωτικών τηλεπικοινωνιακών εξοπλισμών και τερματικών τηλεπικοινωνίας, σε εθνικό ή ευρωπαϊκό επίπεδο.

VI. ΕΚΤΙΜΗΣΗ

(36) Προκειμένου να αξιολογηθεί ο αντίκτυπος της εν λόγω πράξεως στον ανταγωνισμό, εκτός από τη θέση που καταλαμβάνουν στην αγορά τα μέρη, ελήφθησαν υπόψη και τα εξής:

— οι κανόνες περί δημόσιων συμβάσεων,
— μεταβολές στην τεχνολογία,
— τάσεις όσον αφορά την φιλελευθεροποίηση και
— πτυχές κάθετης συγκέντρωσης.

Α. Δημόσιος τηλεπικοινωνιακός εξοπλισμός

(37) Ο πίνακας που ακολουθεί δίνει μια γενική εικόνα του κλάδου του δημόσιου τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού σε παγκόσμιο επίπεδο. Οι επιχειρήσεις κατατάσσονται σύμφωνα με τον παγκόσμιο κύκλο εργασιών τους σε τηλεπικοινωνιακό εξοπλισμό σε εκατομμύρια δολάρια για το 1993, καθώς και με αντίστοιχα μερίδια των συνολικών πωλήσεών τους.

Εταιρεία	Πωλήσεις	Μερίδιο %
1. Alcatel Alsthom	14 544	15,70
2. Siemens	11 986	12,94
3. AT & T	11 783	12,72
4. NEC	8 714	9,41
5. N. Telecom	7 861	8,49
6. Ericsson	7 703	8,32
7. IBM	5 300	5,72
8. Fujitsu	4 388	4,74
9. Bosch	2 655	2,87
10. Nokia	2 161	2,33
11. GEC	1 917	2,07
12. Philips	1 813	1,96
13. Samsung	1 788	1,93

14. Italtel	1 558	1,68
15. Ascom	1 538	1,66
16. Matra	1 508	1,63
17. Oki	1 462	1,58
18. Hitachi	1 429	1,54
19. Sagem	1 049	1,13
20. DSC	731	0,79
21. DeTeWe	721	0,78
Σύνολο	92 609	100,00

Πηγή: Communications Week International. Δεν περιλαμβάνονται οι εταιρείες που ειδικεύονται σε συστήματα ιδιωτικών δικτύων, κινητά δίκτυα ή δίκτυα δεδομένων.

1. *Μερίδια αγοράς των μερών*

Δημόσια μεταγωγή

(38) Τα αρχικά μερίδια αγοράς που ανέφεραν τα μέρη στην κοινοποίησή τους στον τομέα της δημόσιας μεταγωγής αφορούσαν μια αγορά που περιελάμβανε τη δημόσια μεταγωγή και τα συστήματα στήριξης λειτουργίας (operating support systems — OSS), τον εξοπλισμό ηλεκτροπαραγωγής και τις άλλες σχετικές δαπάνες. Η Επιτροπή ζήτησε από τα μέρη να υποβάλουν στοιχεία που αναφέρονται αποκλειστικά στις αγορές μεταγωγής και OSS από τον οργανισμό τηλεπικοινωνιών (ΟΤ) στην Ιταλία. Το γεγονός ότι είχαν αρχικά περιληφθεί και τα άλλα προϊόντα στην αγορά είχε σαν συνέπεια να συνυπολογιστούν και προμηθευτές οι οποίοι δεν είναι σε θέση να πωλήσουν συστήματα μεταγωγής και κατά συνέπεια δεν είναι ανταγωνιστές των μερών με τη στενή έννοια, με αποτέλεσμα τα αρχικά μερίδια αγοράς των μερών να υποτιμηθούν. Στη βάση αυτή η αγοραία αξία, οι πωλήσεις και τα αντίστοιχα μερίδια αγοράς των μερών και των κυριότερων ανταγωνισμών τους στην Ιταλία, έχουν ως εξής:

Αγορές της Telecom Italia

(Εκατομμύρια Ecu)

Italtel Siemens *Άθροισμα* Alcatel Ericsson Λοιποί	(. . .) (1)
Σύνολο	

(1) Διαγράφηκε διότι αποτελεί επιχειρηματικό απόρρητο.

Μερίδια αγοράς (1)

(%)

	1991	1992	1993
Italtel	40-50	50-60	40-50
Siemens	5-10	5-10	5-10
Άθροισμα	50-60	60-70	50-60
Alcatel	10-15	10-15	10-15
Ericsson	15-20	0-15	15-20
Λοιποί	10-15	0-15	15-20
Σύνολο	100	100	100

(1) Τα ακριβή ποσοστά διαγράφηκαν διότι αποτελούν επιχειρηματικό απόρρητο.

Οι ανταγωνιστές επιβεβαίωσαν σε γενικές γραμμές το ύψος των μεριδίων αγοράς, παρότι εκτιμούν ότι το συνδυασμένο μερίδιο αγοράς των Siemens και Italtel παρέμεινε στο 60 % περίπου το 1993.

(39) Τα μερίδια αγοράς στην Κοινότητα ανέρχονται σε 20 % το 1991, 23 % το 1992, και 24 % το 1993 για τη Siemens και σε 12 % το 1991, 12 % το 1992 και 8 % το 1993 για την Italtel. Ως εκ τούτου, τα συνολικά μερίδια αγοράς είναι 32 %, 35 % και 32 % αντίστοιχα.

(40) Οι βασικές επιπτώσεις της κοινοποιηθείσας πράξης από άποψη ανταγωνισμού περιορίζονται καταρχήν στην Ιταλία, δεδομένου ότι οι πωλήσεις της Italtel και οι αλληλοεπικαλυπτόμενες δραστηριότητες των μερών συγκεντρώνονται βασική στη χώρα αυτή. Σε

μια ευρύτερη γεωγραφική αγορά η Italtel διαδραματίζει μικρότερο ρόλο και η κοινή επιχείρηση δεν ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στις ανταγωνιστικές σχέσεις μεταξύ των 10 μεγαλυτέρων προμηθευτών τηλεποικοινωνιακού εξοπλισμού σε παγκόσμιο επίπεδο. Το συνολικό μερίδιο αγοράς των μερών στις πωλήσεις εξοπλισμού δημόσιας μεταγωγής στην Ιταλία θα είναι σημαντικό σύμφωνα με τα συνήθη κριτήρια που ισχύουν βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 (περίπου 55 έως 60 % ανάλογα με το έτος αναφοράς). Ωστόσο, θα πρέπει να επισημανθεί ότι αυτό το μερίδιο αγοράς δεν είναι υψηλότερο από τα μερίδια αγοράς των μεγαλυτέρων προμηθευτών στα άλλα κράτη μέλη. Από τα στοιχεία που υπέβαλαν τα ίδια τα μέρη, οι ανταγωνιστές καθώς και οι δημόσιοι οργανισμοί τηλεπικοινωνιών (ΟΤ) στη Γερμανία, Γαλλία, Ηνωμένο Βασίλειο, Ισπανία, Δανία, Κάτω Χώρες, Βέλγιο και Ιρλανδία προκύπτει ότι η δομή της ιταλικής αγοράς παρουσιάζει σχετικά μικρότερο βαθμό συγκέντρωσης απ' ό,τι σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος ανάλογου μεγέθους, ανεξάρτητα από το βαθμό απελευθέρωσης του κλάδου.

(41) Ο υψηλός βαθμός συγκέντρωσης όσον αφορά τη προμήθεια συστημάτων μεταγωγής σε όλα τα κράτη μέλη οφείλεται κατά μεγάλο μέρος στο γεγονός ότι οι ΟΤ συνήθως περιορίζουν τον αριθμό των διάφορων τεχνολογιών ή συστημάτων που συνυπάρχουν σε ένα δίκτυο σε δύο ή τρία κατ' ανώτατο όριο. Παράγοντες όπως η διαχείριση του δικτύου, η εκπαίδευση, η υλικοτεχνική υποστήριξη των υπηρεσιών, η ασφάλεια και η εισαγωγή νέων υπηρεσιών στο δίκτυο συντελούν ώστε οι οργανισμοί αυτοί να προσκολλώνται σε έναν περιορισμένο αριθμό προμηθευτών. Επιπλέον, μετά την εισαγωγή μιας τεχνολογίας σε ένα δίκτυο, λαμβάνοντας υπόψη τον μακρό κύκλο ζωής των συστημάτων μεταγωγής (περίπου 15 χρόνια, ποτέ λιγότερο από 10, βλέπε ανωτέρω ορισμός της αγοράς που προϊόντος), η ζήτηση της δημόσιας μεταγωγής καθορίζεται βασικά από τις βελτιώσεις και επεκτάσεις του δικτύου. Οι σχετικές προμήθειες θα πρέπει να ανατεθούν στον αρχικό προμηθευτή του ήδη εγκατεστημένου συστήματος μεταγωγής για λόγους κόστους και αποτελεσματικότητας. Εκτός από τις περιπτώσεις που πρόκειται να εισαχθεί μια νέα σημαντική τεχνολογία (π.χ. ψηφιοποίηση) στο βασικό δίκτυο, η ζήτηση εξοπλισμού μεταγωγής καθορίζεται σε μεγάλο βαθμό από τον περιορισμό που συνεπάγεται η αρχική επιλογή των προμηθευτών της εγκατεστημένης βάσης. Το γεγονός αυτό έχει επιβεβαιωθεί και από τους ανταγωνιστές και από τους ΟΤ και επιβεβαιώνεται περαιτέρω από την κατάσταση που επικρατεί στα διάφορα κράτη μέλη.

(42) Στη Γερμανία, το δημόσιο δίκτυο περιλαμβάνει δύο μόνον τεχνολογίες: της Siemens και της Italtel. Υπάρχουν και άλλοι προμηθευτές δημόσιων συστημάτων μεταγωγής (Bosch και DeTeWe για παράδειγμα), αλλά παρέχουν τεχνολογία της Siemens με ειδική άδεια εκμετάλλευσης. Στη Γαλλία, η France Telecom πραγματοποιεί όλες τις αγορές της από την Alcatel και την Ericsson, δεδομένου ότι το γαλλικό δίκτυο απαρτίζεται μόνον από αυτά τα δύο συστήματα. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, η εγκατεστημένη βάση περιλαμβάνει συστήματα μεταγωγής από την GPT και την Ericsson. Είναι αλήθεια ότι υπάρχουν και άλλες εταιρείες που προμηθεύουν συστήματα μεταγωγής στην BT, όπως η Alcate, η Northem Telecom και η AT&T. Ωστόσο, οι σχετικές προμήθειες αφορούσαν μεμονωμένες επί τόπου δοκιμές ή την εγκατάσταση δικτύων επικάλυψης για την παροχή ειδικών υπηρεσιών, όπως ιδεατά ιδιωτικά δίκτυα ή υπηρεσίες ατελών κλήσεων. Το μερίδιο που κατέχουν μεταξύ των προμηθειών της BT είναι περιορισμένο, και η ύπαρξή τους δεν μεταβάλλει το γεγονός ότι το βασικό δίκτυο της BT περιλαμβάνει μόνο δύο συστήματα μεταγωγής και ότι, κατά συνέπεια, η GPT και η Ericsson είναι οι κυριότεροι προμηθευτές δημόσιων συστημάτων μεταγωγής της BT. Στο Βέλγιο, χρησιμοποιούνται δύο μόνον συστήματα: Alcatel και Siemens. Στην Ισπανία, το βασικό δίκτυο απαρτίζεται από συστήματα μεταγωγής Alcatel και, σε μικρότερο βαθμό, Ericsson και AT&T. Στην Πορτογαλία, όλες οι προμήθειες εξοπλισμού, κατά την περίοδο 1992-1994, ανατέθηκαν είτε στη Siemens είτε στην Alcatel, δεδομένου ότι αυτά είναι τα μόνα συστήματα που έχουν εγκατασταθεί. Στην Ιρλανδία, το δίκτυο βασίζεται στα συστήματα Ericsson και Alcatel. Τέλος, στην Ιταλία έχουν εγκατασταθεί τρία διαφορετικά συστήματα: της Italtel, της Alcatel και της Ericsson. Η θυγατρική της Siemens στην Ιταλία πωλεί συστήματα της Italtel με ειδική άδεια εκμετάλλευσης. Συνεπώς, η Italtel, η Alcatel και η Ericsson αναλαμβάνουν τις περισσότερες από τις προμήθειες εξοπλισμού μεταγωγής της Telecom Italia.

(43) Με βάση τις ανωτέρω εκτιμήσεις, δεν μπορεί να συναχθεί ότι το συνολικό ύψους του μεριδίου αγοράς της κοινής επιχείρησης στην Ιταλία συνιστά αυτό καθεαυτό απόδειξη για τη δυνατότητα απόκτησης δεσπόζουσας θέσης. Ο υψηλός βαθμός συγκέντρωσης της προσφοράς των δημόσιων συστημάτων μεταγωγής αποτελεί φυσική συνέπεια των παραγόντων που προσδιορίζουν τη ζήτηση των προϊόντων αυτών.

Μετάδοση

(44) Οι πωλήσεις και τα αντίστοιχα μερίδια αγοράς των κυριότερων ανταγωνιστών για τον εξοπλισμό μετάδοσης στην Ιταλία έχουν ως εξής, σύμφωνα με την κοινοποίηση:

Πωλήσεις των κυριότερων ανταγωνιστών

(σε εκατομμύρια Ecu)

STET Siemens *Άθροισμα* Alcatel Marconi Λοιποί	(...)
Σύνολο	

Μερίδια αγοράς (1)

(%)

	1991	1992	1993
STET	30-40	40-50	30-40
Siemens	10-15	5-10	5-10
Άθροισμα	50-60	50-60	40-50
Alcatel	25-30	20-25	25-30
Marconi	15-20	15-20	15-20
Λοιποί	5-10	5-10	5-10
Σύνολο	100	100	100

(1) Τα ακριβή ποσοστά παρελείφθησαν διότι αποτελούν επιχειρηματικό απόρρητο.

(45) Τα μερίδια αγοράς στην Κοινότητα ανέρχονται σε 18 % το 1991, 20 % το 1992 και 18 % το 1993 για τη Siemens και 8 % το 1991, 9 % το 1992 και 5 % το 1993 για την Italtel. Το άθροισμα των μεριδίων αγοράς αντιπροσωπεύει, ως εκ τούτου, το 26 %, 29 % και 23 % αντίστοιχα.

(46) Η προσκόλληση σε έναν προμηθευτή για τα δημόσια συστήματα μεταγωγής που συνεπάγεται η εγκατάσταση της βάσης, σύμφωνα με τα παραπάνω, διαδραματίζει πολύ μικρότερο ρόλο όσον αφορά τη μετάδοση. Η τυποποίηση για τη μετάδοση είναι σχετικά πιο προηγμένη και κατά κανόνα οι ΟΤ στα κράτη της Κοινότητας έχουν την τάση να χρησιμοποιούν περισσότερες πηγές εφοδιασμού. Από τα λεπτομερή στοιχεία που υπέβαλαν οι ΟΤ στο Ηνωμένο Βασίλειο, τη Γαλλία, τη Γερμανία, τη Δανία, το Βέλγιο και την Ισπανία, καθώς και η Telecom Italia προκύπτει ότι υπάρχουν συνήθως τουλάχιστον τρεις βασικοί προμηθευτές εξοπλισμού μετάδοσης και στις περισσότερες περιπτώσεις πολλοί άλλοι λιγότερο σημαντικοί.

2. *Δημόσιες συμβάσεις*

(47) Οι προμήθειες εξοπλισμού δημόσιας μεταγωγής και μετάδοσης στην Κοινότητα υπάγονται στην οδηγία 93/38/ΕΟΚ περί δημόσιων συμβάσεων εδώ και δύο σχεδόν χρόνια.

Μεταγωγή

(48) Οι αγορές υλικού δημόσιας μεταγωγής βάσει της οδηγίας περί δημοσίων συμβάσεων πραγματοποιήθηκαν στις περισσότερες περιπτώσεις χωρίς να χρησιμοποιηθεί η διαδικασία προκήρυξης διαγωνισμού. Οι περισσότερες από τις προμήθειες αυτές έγιναν είτε με εφαρμογή της παρέκκλισης που προβλέπεται στο άρθρο 20 παράγραφος 2 της οδηγίας, για τεχνικούς λόγους ή για λόγους που συνδέονται με την προστασία δικαιωμάτων αποκλειστικότητας, είτε βάσει πολυετών συμβάσεων που έχουν συνάψει οι ΟΤ με τους παραδοσιακούς προμηθευτές τους πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας. Οι προμηθευτές, εξοπλισμού δημόσιας μεταγωγής έχουν επίσης βεβαιώσει την Επιτροπή ότι η κατάσταση δεν πρόκειται να μεταβληθεί στο μέλλον, όσον αφορά την επέκταση ή βελτίωση της εγκατεστημένης βάσης. Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, υπάρχουν τεχνικοί λόγοι για την ανάθεση αυτού του είδους των συμβάσεων σε συγκεκριμένο προμηθευτή. Ωστόσο, οι δημόσιες συμβάσεις ενδέχεται να διαδραματίσουν σημαντικότερο ρόλο στις περιπτώσεις εκείνες κατά τις οποίες οι ΟΤ μελετούν την εισαγωγή νέων σημαντικών τεχνολογικών εξελίξεων (όπως η ψηφιοποίηση ή η μεταγωγή ευρείας ζώνης ATM) στα δίκτυά τους. Στην περίπτωση αυτή, ανοίγεται η δυνατότητα για τους ΟΤ να εξετάσουν νέους προμηθευτές και για τους προμηθευτές να διεισδύσουν σε ένα δημόσιο δίκτυο. Στα πλαίσια αυτά, θα ήταν πράγματι δικαιολογημένες οι διαδικασίες πρόσκλησης υποβολής προσφορών. Ένα σχετικό παράδειγμα αποτελούν οι πανευρωπαϊκές πρότυπες πειραματικές δοκικές μεταγωγής ATM. Η Telecom Italia, όπως και οι περισσότεροι άλλοι από τους 15 ΟΤ που εμπλέκονται στην παρούσα υπόθεση, προέβησαν σε πρόσκληση υποβολής προσφορών σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπει η οδηγία. Η πρόσκληση υποβολής προσφορών δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* και οι τεχνικές προδιαγραφές βασίζονταν στα πρότυπα του ETSI (Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Τηλεπικοινωνιακών Προτύπων). Υποβλήθηκαν προσφορές από οκτώ βιομηχανίες, στις οποίες περιλαμβάνεται η Italtel και η Siemens. Η σύμβαση ανατέθηκε στην Ericsson και την Alcatel.

Μετάδοση

(49) Δεδομένου ότι οι περιορισμοί στη διαφοροποίηση όσον αφορά τις πηγές εφοδιασμού είναι λιγότεροι και ο βαθμός τυποποίησης του εξοπλισμού μετάδοσης σχετικά υψηλότερος, οι επιπτώσεις των δημόσιων συμβάσεων ήταν σχετικά μεγαλύτερες στην αγορά αυτή. Το 1993, τρεις ΟΤ αγόρασαν σημαντικό μέρος του εξοπλισμού τους μετά από διενέργεια διαγωνισμών. Το 1994, σημειώθηκε σημαντική αύξηση στο ποσοστό των προμηθευτών που έγιναν με προκήρυξη διαγωνισμού, και σε άλλα κράτη μέλη οι ΟΤ άρχισαν να προσφεύγουν στη διαδικασία αυτή. Ωστόσο, στις περισσότερες περιπτώσεις, το μεγαλύτερο μέρος των προμηθειών έγιναν στη βάση πολυετών συμβάσεων που είχαν συναφθεί πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας, κυρίως στην Ιταλία.

3. Τεχνολογία

(50) Η βιομηχανία δημόσιου τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού, και ιδιαίτερα η ανάπτυξη και κατασκευή δημόσιων συστημάτων μεταγωγής, είναι ένας κλάδος όπου πραγματοποιείται εντατική έρευνα. Οι εταιρείες συνήθως δαπανούν το 15 έως 20 % περίπου του κύκλου εργασιών τους σε E&A. Οι δαπάνες για την ανάπτυξη μιας νέας γενιάς τηλεπικοινωνιακών συστημάτων μεταγωγής υπολογίζονται από τα μέρη σε 4 δισεκατομμύρια Ecu. Το ποσό αυτό ποικίλλει ανάλογα με το κατά πόσον αφορά ένα μικρό τοπικό κέντρο μεταγωγής ή σε ένα μεγάλο διεθνές τηλεφωνικό κέντρο. Οι δαπάνες για όλη τη διάρκεια λειτουργίας μιας μεγάλης οικογένειας συστημάτων ψηφια-

κών τηλεφωνικών κέντρων (όπως η EWSD της Siemens ή η Linea UT της Italtel) φθάνουν το 1,6 δισεκατομμύρια Ecu. Σύμφωνα με τα στοιχεία που υπέβαλαν τα μέρη, οι κυριότεροι προμηθευτές δημόσιων συστημάτων μεταγωγής (Alcatel, AT&A, Ericsson, Northern Telecom, Siemens) έχουν επενδύσει, καθένας, σχεδόν 500 εκατομμύρια δολάρια ή και περισσότερα σε E&A για δημόσια συστήματα μεταγωγής το 1992. Οι δαπάνες αυτές θα πρέπει να θεωρηθούν ως αναγκαίες για να διατηρηθεί μια ανταγωνιστική θέση από τεχνολογική άποψη. Ως εκ τούτου, για να εξασφαλίσει μια επιχείρηση τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητά της στην αγορά, πρέπει να πραγματοποιήσει ένα ελάχιστο ποσό πωλήσεων, ώστε να είναι σε θέση να αναπτύξει μια νέα γενιά συστημάτων μεταγωγής και να διατηρήσει το συνήθη για τον κλάδο δείκτη δαπανών E&A προς τις πωλήσεις. Η τεχνολογία αποτελεί, ως εκ τούτου, ένα ακόμη παράγοντα που οδηγεί σε μια σχετικά υψηλή συγκέντρωση της προσφοράς.

(51) Οι κυριότερες τεχνολογικές εξελίξεις όσον αφορά τα δημόσια κέντρα μεταγωγής περιγράφηκαν παραπάνω, στον ορισμό της αγοράς του προϊόντος. Μια σημαντική συνέπεια από την άποψη αυτή είναι ότι οι μεγάλες τεχνολογικές καινοτομίες συνήθως οδηγούν τους φορείς εκμετάλλευσης στην αναζήτηση νέων προμηθευτών και τους προμηθευτές στην αναζήτηση ευκαιριών για να εισέλθουν σε νέες αγορές. Στα πλαίσια αυτά, και προκειμένου να αναλυθούν οι ενδεχόμενες επιπτώσεις της κοινοποιηθείσας πράξης, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η Telecom Italia έχει ήδη προβεί στην επιλογή των προμηθευτών της για τα ψηφιακά συστήματα μεταγωγής (Ericsson, Alcatel και Italtel). Παρότι η ST έχει πωλήσει κατά το παρελθόν συστήματα μεταγωγής στην Ιταλία, επισημαίνεται ότι δεν ήταν συστήματα μεταγωγής Siemens αλλά UT που είχαν κατασκευαστεί με άδεια εκμετάλλευσης από την Italtel.

(52) Η ψηφιακή οργάνωση του ιταλικού δικτύου αποφασίστηκε σύμφωνα με μια αρχιτεκτονική συστημάτων που καθορίστηκε στη διάρκεια της δεκαετίας του 1980, όταν αποφασίστηκε η μετάβαση από τα αναλογικά συστήματα στα ψηφιακά. Η αρχιτεκτονική αυτή βασίζεται σε 600 περίπου ζώνες, σε καθεμία από τις οποίες υπάρχει ένα ομοιογενές σύστημα μεταγωγής. Συγχρόνως, η SIP παραχώρησε κάθε μεμονωμένη ζώνη μεταγωγής μέσω διαπραγματεύσεων με όλους τους κατασκευαστές εξοπλισμού μεταγωγής οι οποίοι μπορούσαν να εξασφαλίσουν την παροχή υπηρεσιών συντήρησης και υποστήριξης σε όλη την επικράτεια. Η τελευταία παραχώρηση τέτοιας ζώνης έγινε το 1991. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι κατά τη μετάβαση από το αναλογικό στο ψηφιακό σύστημα, η SIP σκέφθηκε να μειώσει τον αριθμό των συστημάτων στο δίκτυό της από τρία σε δύο, όπως και τα άλλα κράτη μέλη. Η επιλογή που έγινε περιγράφεται από εκπροσώπους της Telecom Italia ως εξισορρόπηση μεταξύ των αυξανόμενων δαπανών λειτουργίας (για τη συντήρηση και την εισαγωγή νέων υπηρεσιών), αφενός, και της διατήρησης ενός περιθωρίου ευελιξίας έναντι των προμηθευτών, αφετέρου. Αποφασίστηκε να γίνουν δεκτές υψηλότερες δαπάνες λειτουργίας και να διατηρηθούν τρία διαφορετικά συστήματα στο δίκτυο, σε αντίθεση με τους περισσότερους από τους υπόλοιπους ΟΤ στην Κοινότητα.

(53) Μια νέα τεχνολογική ασυνέχεια ανάλογη με την ψηφιακή οργάνωση είναι η εισαγωγή της μεταγωγής ATM. Σήμερα, κανένας ανταγωνιστής δεν αναμένει μεγάλες εμπορικές παραγγελίες για τα συστήματα μεταγωγής ATM στο δημόσιο τομέα πριν από το τέλος του αιώνα. Επιπλέον, υπάρχει επί του παρόντος αβεβαιότητα σχετικά με την έκταση στην οποία τα συστήματα μεταγωγής ATM θα αντικαταστήσουν πραγματικά τα ψηφιακά δίκτυα δημόσιας τηλεφωνίας. Εξακολουθεί να υπάρχει δυνατότητα να εισαχθεί το σύστημα ATM μόνο στα δίκτυα επικάλυψης για ειδικές υπηρεσίες περιορισμένου φάσματος, ή να περιορισθεί στα τοπικά δίκτυα ή στις διασυνδέσεις τοπικών δικτύων. Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να σημειωθεί ότι, στην επόμενη φάση του ανταγωνισμού για τη δημόσια μεταγωγή, εάν υπάρξει, η διάρθρωση της αγοράς θα έχει μεταβληθεί ουσιωδώς λόγω της απελευθέρωσης των βασικών υπηρεσιών (στην Ιταλία προβλέπεται για το 1998) και της υποδομής.

(54) Όσον αφορά τα συστήματα μεταγωγής ATM, θα πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως προέκυψε από την εμπειρία στις χώρες που έχουν αρχίσει να εισάγουν δίκτυα επικάλυψης σε συστήματα μεταγωγής ATM ή από τις εμπορικές εφαρμογές της ATM για τη μεταφορά δεδομένων, έκαναν την εμφάνισή τους προμηθευτές μη παραδοσιακού δημόσιου τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού. Σύμφωνα με δημοσιεύματα του ειδικευμένου τύπου, υπάρχουν ορισμένοι μη συμβατικοί προμηθευτές δημόσιων συστημάτων μεταγωγής που έχουν ήδη αποκτήσει εμπορικές επαφές με φορείς εκμετάλλευσης δημόσιων δικτύων στις ΗΠΑ, τη Φινλανδία, την Ελβετία, το Ηνωμένο Βασίλειο και τη Δανία.

4. Απελευθέρωση των υπηρεσιών και της υποδομής.

(55) Οι ανταγωνιστές με τους οποίους ήρθε σε επαφή η Επιτροπή στα πλαίσια της έρευνας, τόνισαν ότι η απελευθέρωση των υπηρεσιών και της υποδομής έχει μεγαλύτερη σημασία για την ίδια τη λειτουργία των αγορών δημόσιου τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού απ' ό,τι η παραδοσιακή προσέγγιση που βασίζεται στην τυποποίηση και στις δημόσιες συμβάσεις. Η απελευθέρωση των υπηρεσιών δημόσιας φωνητικής τηλεφωνίας προβλέπεται από την 1η Ιανουαρίου 1998 [1]. Επιπλέον, το Συμβούλιο Υπουργών συμφώνησε στις 17 Νοεμβρίου 1994 επί της αρχής ότι η υποδομή των δημόσιων τηλεπικοινωνιών θα πρέπει να απελευθερωθεί συγχρόνως με τις υπόλοιπες υπηρεσίες. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η Ιταλία συγκαταλέγεται μεταξύ των χωρών που έχουν ζητήσει ειδικές παρεκκλίσεις από τους στόχους αυτούς.

[1] Ψήφισμα του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 1993 σχετικά με την επισκόπηση της κατάστασης στον τομέα των τηλεπικοινωνιών και την ανάγκη περαιτέρω αναπτύξεως της αγοράς αυτής (ΕΕ αριθ. C 213 της 6. 8. 1993, σ. 1.).

(56) Σύμφωνα με τους ίδιους ανταγωνιστές, η προοδευτική απελευθέρωση των υπηρεσιών (ιδιωτικές τηλεπικοινωνίες, GSM) έχει περιορίσει τα δυνητικά έσοδα για τους ΟΤ. Οι ΟΤ έχουν απωλέσει σημαντικές αγορές και όπου διατηρούν ακόμη μια παρουσία, οι τιμές και τα περιθώρια κέρδους είναι εν πάση περιπτώσει περιορισμένα λόγω του ανταγωνισμού. Η απελευθέρωση των υπηρεσιών, ως εκ τούτου, θα μπορούσε να ασκήσει έμμεσα πίεση στους ΟΤ ώστε να προμηθεύονται τον εξοπλισμό τους σε ανταγωνιστική βάση ακόμη και στους μη απελευθερωμένους τομείς, εάν θέλουν να διατηρήσουν τα συνολικά τους κέρδη. Οι περισσότεροι από τους άλλους ανταγωνιστές επεσήμαναν, ωστόσο, ότι η απελευθέρωση της υποδομής είναι καθοριστικός παράγοντας για την ύπαρξη πραγματικού ανταγωνισμού στην αγορά αυτή.

(57) Εξάλλου, θα πρέπει να θεωρηθεί ότι ακόμη και αν υπάρξει πλήρης απελευθέρωση της υποδομής, οι σήμερα κατέχουσες μονοπωλιακή θέση επιχειρήσεις θα εξακολουθήσουν να κατέχουν θέση ισχύος στις εγχώριες αγορές τους μέχρις ότου οι νεοεισερχόμενοι εγκαταστήσουν προοδευτικά τις δικές τους υποδομές. Εν πάση περιπτώσει, οι αποφάσεις σχετικά με την αρχή της απελευθέρωσης και το χρονοδιάγραμμά της έχουν ήδη ληφθεί. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία ενόψει του μεγάλου κύκλου ζωής των συστημάτων μεταγωγής, επειδή οι αποφάσεις σχετικά με την υποδομή που θα εγκαταστήσουν οι ΟΤ κατά τα επόμενα χρόνια θα έχουν αμετάκλητες συνέπειες για μεγάλο χρονικό διάστημα και συνεπώς οι αποφάσεις σχετικά με την επιλογή των συστημάτων και των τεχνολογιών για τη διάταξη της βασικής τηλεπικοινωνιακής υποδομής μιας χώρας δεν μπορούν να αγνοήσουν τη μελλοντική επίπτωση των μέτρων αυτών.

5. Κάθετη συγκέντρωση στο δημόσιο τηλεπικοινωνιακό εξοπλισμό

(58) Ένας από τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή αποφάσισε να αρχίσει ένα δεύτερο στάδιο έρευνας στην παρούσα υπόθεση έχει σχέση με το γεγονός ότι μια από τις μητρικές εταιρείες της κοινής επιχείρησης, η Stel, ελέγχει την Telecom Italia η οποία διαθέτει αποκλειστικά δικαιώματα για την παροχή δημόσιων τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και την εγκατάσταση και λειτουργία της σχετικής υποδομής στην Ιταλία και κατά συνέπεια δεν υπόκειται στις συνήθεις ανταγωνιστικές πιέσεις στις δικές της αγορές. Αφετέρου, η άλλη μητρική εταιρεία της κοινής επιχείρησης, η Siemens, κατέχει ηγετική θέση στην ευρωπαϊκή και παγκόσμια αγορά τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού. Ως εκ τούτου, η κοινοποιηθείσα πράξη δημιουργεί σοβαρές αμφιβολίες κατά πόσον συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, δεδομένου ότι υπήρχαν, καταρχήν, δυνατότητες για τη Stel και την κοινή επιχείρηση να νοθεύσουν σημαντικά τον ανταγωνισμό μεταξύ των προμηθευτών δημόσιου τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού στην Ιταλία.

(59) Μετά τη δεύτερη φάση της έρευνας και αφού ζήτησε τη γνώμη ενός μεγάλου αριθμού κατασκευαστών τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού και τηλεπικοινωνιακών οργανισμών, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η κοινοποιηθείσα συγκέντρωση δεν δημιουργεί ούτε ενισχύει δεσπόζουσα θέση στις αγορές δημόσιου τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού (μεταγωγή και μετάδοση) για τους λόγους που εκτίθεται παραπάνω.

(60) Πρώτον, θα πρέπει να εξετασθεί σε ποιό βαθμό η κοινοποιηθείσα συγκέντρωση δημιουργεί μια τέτοια διάρθρωση στην αγορά ώστε να δημιουργείται ή να ενισχύεται το αντικειμενικό συμφέρον της Stet να επιβάλει στην Telecom Italia μια αντιανταγωνιστική πολιτική προμηθειών. Από την άποψη αυτή, επισημαίνει ότι εάν η κοινοποιηθείσα συγκέντρωση δεν πραγματοποιηθεί, η Stet θα εξακολουθήσει να έχει πλήρη έλεγχο επί της Italtel επειδή της ανήκει το εταιρικό της κεφάλαιο. Σε περίπτωση που πραγματοποιηθεί η συγκέντρωση, τα οφέλη από την προνομιακή μεταχείριση της κοινής επιχείρησης που θα επιβάλει η Stet στην Telecom Italia, θα μοιρασθούν με τη Siemens. Συνεπώς, εκ πρώτης όψεως, η κοινοποιηθείσα πράξη περιορίζει το αντικειμενικό συμφέρον της Stet ή της Telecom Italia να ευνοήσει την κοινή επιχείρηση εις βάρος της Telecom Italia, αποδεχόμενη για παράδειγμα υψηλότερες τιμές για τον εξοπλισμό. Αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο, δεδομένου ότι η Siemens αποκτά άμεση επιρροή μόνον επί του προμηθευτή εξοπλισμού (Italtel) και καθόλου επιρροή επί του φορέα εκμετάλλευσης των τηλεπικοινωνιών (Telecom Italia) ή επί της μητρικής εταιρείας (Stet). Η πράξη αυτή θα είχε πολύ διαφορετικό χαρακτήρα.

(61) Τα οικονομικά συμφέροντα της Stet ή, σε τελευταία ανάλυση, της IRI είναι πολύ ευρύτερα στον τομέα της παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών παρά στον τομέα της κατασκευής τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού. Ο κύκλος εργασιών της Telecom Italia αντιστοιχεί στο 80 % περίπου του συνολικού κύκλου εργασιών των εταιρειών που ανήκουν στον όμιλο Stet,

(62) Παρότι η Stet ελέγχει την Telecom Italia, ένα μεγάλο μέρος του εταιρικού κεφαλαίου και των δύο εταιρειών (πάνω από το 40 %) ανήκει στον ιδιωτικό τομέα. Και οι δύο εταιρείες δεν μπορούν να χαρακτηριστούν σαν μία και μόνη οντότητα και οπωσδήποτε τα συμφέροντα ενός μεγάλου μέρους των μετόχων της Telecom Italia είναι σαφώς διαφορετικά από εκείνα της μελλοντικής κοινής επιχείρησης. Η διάκριση μεταξύ των δραστηριοτήτων παροχής υπηρεσιών και παραγωγής στα πλαίσια του ομίλου Stet έχει γίνει σαφέστερη, στα πλαίσια της αναδιοργάνωσης του Stet, με τη δημιουργία της Tecnitel, μιας εταιρείας η οποία ανήκει κατά 100 % στη Stet. Η Tecnitel ανήκει στο χωριστό οργανωτικό επίπεδο στη διάρθρωση του ομίλου Stet, και έχει ως κύριο σκοπό την εποπτεία των βιομηχανικών δραστηριοτήτων της Stet, στις οποίες περιλαμβάνεται ο σχεδιασμός, ο τεχνικός και οικονομικός έλεγχος των βιομηχανικών επιχειρήσεων και η άσκηση, εκ μέρους της Stet, των δικαιωμάτων ψήφου στις συνελεύσεις των μετόχων των εταιρειών παραγωγής. Εξάλλου, κατά τη διάρ-

κεια της διαδικασίας, η Stet δήλωσε εγγράφως ότι δεν θα είχε ανάμειξη στη πολιτική αγορών της Telecom Italia, ειδικότερα όσον αφορά την επιλογή των προμηθευτών, και θα έκανε σαφή διαχωρισμό μεταξύ του διοικητικού συμβουλίου, του διευθύνοντος συμβούλου, και γενικότερα της διαχείρισης της Telecom Italia, της Tecnitel και των επιχειρήσεων του ομίλου Italtel.

(63) Τα χαρακτηριστικά της διάρθρωσης των δημόσιων τηλεπικοινωνιακών αγορών που περιγράφηκαν παραπάνω και τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν κατά την έρευνα δείχνουν ότι η συμμετοχή της Siemens στο κεφάλαιο της Italtel δεν πρόκειται να επιδεινώσει σημαντικά τις συνθήκες ανταγωνισμού. Ο μετοχικός δεσμός μεταξύ της Siemens και της Stet και μεταξύ της Stet και Italtel δεν ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στη διαδικασία βελτίωσης και επέκτασης του υπάρχοντος δικτύου, δεδομένου ότι οι αποφάσεις σχετικά με τα συστήματα επί των οποίων θα βασίζεται το δίκτυο έχουν ήδη ληφθεί. Αυτό επιβεβαιώνεται περαιτέρω και από τις προβλέψεις εσόδων που έχουν καταρτίσει τα μέρη για την κοινή επιχείρηση, σύμφωνα με τις οποίες ο κύκλος εργασιών της ΚΕ θα αυξηθεί κυρίως μέσω εξαγωγών. Οι συμφωνίες για την ΚΕ έχουν θέση ως στόχο την πραγματοποίηση του 40 % των πωλήσεών της σε εξαγωγικές αγορές μέχρι το 1997. Επιπλέον, κανένας από τους σημερινούς ανταγωνιστές των μερών στην Ιταλία δεν εξέφρασε στην Επιτροπή, κατά το δεύτερο στάδιο της έρευνας, σοβαρές ανησυχίες σχετικά με τη διατήρηση της σημερινής θέσης του στην Ιταλία.

(64) Όσον αφορά τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις, και ιδίως την εισαγωγή νέων τεχνολογιών, οι αγορές τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού βρίσκονται υπό εξέλιξη. Αυτό οφείλεται i) στην ενδεχόμενη εμφάνιση μεγάλων αγορών λόγω των τεχνολογικών εξελίξεων, ii) στο γεγονός ότι οι επιπτώσεις της τυποποίησης και της νομοθεσίας περί δημοσίων συμβάσεων θα εκφρασθεί προοδευτικά με μεγαλύτερο άνοιγμα των εθνικών αγορών, iii) στην περαιτέρω απελευθέρωση των υπηρεσιών και, κυρίως της υποδομής, η οποία θα οδηγήσει τελικά στη δημιουργία μιας παγκόσμιας αγοράς για τους δημόσιους τηλεπικοινωνιακούς εξοπλισμούς. Ο συνδυασμός των εξελίξεων αυτών έχει ήδη γίνει αισθητός στον τομέα των κινητών επικοινωνιών, όπου ο ορισμός ενός ευρωπαϊκού προτύπου (GSM) και η απελευθέρωση των υπηρεσιών και της υποδομής είχαν σαν αποτέλεσμα τη δημιουργία σήμερα μιας ευρωπαϊκής, αν όχι παγκόσμιας, αγοράς για τη προμήθεια τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού.

Δίκτυα κινητής ραδιοεπικοινωνίας

(65) Στην κινητή ραδιοεπικοινωνία, το μερίδιο αγοράς της Italtel έχει μειωθεί κατά τα τελευταία τρία χρόνια (από 64 % το 1990/91 σε 39 % το 1992/93), ενώ η Siemens εξασφάλισε ένα μερίδιο αγοράς 6 % το 1992/93. Οι κυριότεροι ανταγωνιστές των μερών είναι η Ericsson με μερίδιο αγοράς 41 % το 1992/93, και η Alcatel, με μερίδιο αγοράς περίπου 10 %.

Επιπλέον, η αγορά δικτύων κινητής ραδιοεπικοινωνίας στην Ιταλία έχει ανοιχθεί στον ανταγωνισμό με την είσοδο ενός δεύτερου φορέα εκμετάλλευσης κινητής τηλεφωνίας GSM, της Omnitel-Pronto Italia Consortium, στην οποία ανατέθηκε η σύμβαση από την ιταλική κυβέρνηση μετά από διαγωνισμό.

Από την έρευνα που έγινε στις ευρωπαϊκές χώρες στις οποίες υπάρχουν ήδη συνθήκες ανταγωνισμού διαπιστώθηκε ότι η πρόσβαση ενός δεύτερου φορέα εκμετάλλευσης κινητής τηλεφωνίας GSM στην Ιταλία θα είχε σημαντικές επιπτώσεις στις ανταγωνιστικές συνθήκες της αγοράς εξοπλισμού κινητής ραδιεπικοινωνίας. Πράγματι, αποτελεί πάγια πρακτική των νέων φορέων εκμετάλλευσης να χρησιμοποιούν για τη δική τους υποδομή παροχής υπηρεσιών κινητών τηλεπικοινωνιών τον εξοπλισμό διαφόρων κατασκευαστών. Ορισμένοι από τους φορείς εκμετάλλευσης GSM έχουν περισσότερους του ενός προμηθευτές για κάθε ένα από τα διάφορα μέρη της υποδομής κινητής ραδιεπικοινωνίας (μεταγωγή, σταθμός βάσης, μικροκυματικός εξοπλισμός και τερματικά).

Το GSM είναι ένα αυτόνομο δίκτυο, που βρίσκεται σε διεπαφή με την υπόλοιπη τηλεπικοινωνιακή υποδομή σε σαφώς καθορισμένα σημεία. Η αρχιτεκτονική του GSM έχει καθοριστεί στις σχετικές συστάσεις που δημοσίευσε το ETSI και που έχουν υιοθετηθεί ως τεχνικά πρότυπα στις χώρες του ΕΟΧ. Η σαφής αρχιτεκτονική και η διάρθρωση της διεπαφής του GSM είχαν σαν αποτέλεσμα να δημιουργηθεί μια πραγματικά πανευρωπαϊκή (και συνεπώς παγκόσμια) αγορά για τον εξοπλισμό αυτό.

Γενικά, οι προμηθευτές υποδομής επιλέγονται σε παγκόσμια βάση μέσω διαγωνισμών. Πολλοί προμηθευτές κλήθηκαν να υποβάλουν προσφορές για τις συμβάσεις, μεταξύ των οποίων η Siemens, η Ericsson, η Sel-Alcatel, η Nokia, η Motorola, η Matra, η AT&T, η Northern Telecom και η Orbitel.

Τα πλέον συνήθη κριτήρια που ακολουθούν οι φορείς εκμετάλλευσης του GSM για την ανάθεση συμβάσεων στους προμηθευτές είναι τα εξής:

— η τεχνολογία,

— η φήμη του προμηθευτή,

— η τιμή,

— η τεχνολογία και οι γνώσεις,

— η ικανότητα ανταπόκρισης στους όρους παράδοσης.

Η επιλογή του εξοπλισμού είναι κρίσιμη για την ανταγωνιστικότητα των υπηρεσιών που παρέχουν οι φορείς λειτουργίας του GSM. Ακόμη και αν η αγορά των υπηρεσιών αυτών έχει μια ισχυρή τοπική συνιστώσα, η αγορά για τον εξοπλισμό του GSM είναι παγκόσμιου επιπέδου.

Β. **Ιδιωτικός τηλεπικοινωνιακός εξοπλισμός**

(66) Όσον αφορά τον ιδιωτικό τηλεπικοινωνιακό εξοπλισμό, για τα PBX, KTS και συναφή τερματικά, το μερίδιο αγοράς της Italtel έχει υποστεί μείωση (από 22,9 % το 1990/91 σε 17 % το 1992/93), ενώ η Siemens είχε μερίδιο αγοράς 9 % για το 1992/93. Σύμφωνα με την οδηγία 88/301/ΕΟΚ της Επιτροπής [1] για τον εξοπλισμό τερματικών, οι διάφορες αγορές έχουν τώρα πλήρως απελευθερωθεί. Υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός παραγωγών που δραστηριοποιούνται στην αγορά. Δεδομένου ότι και ο τομέας της παραγωγής είναι κατακερματισμένος, η διανομή πραγματοποιείται και αυτή από έναν μεγάλο αριθμό πωλητών.

(67) Όσον αφορά τον ιδιωτικό τηλεπικοινωνιακό εξοπλισμό, οι πελάτες που ερωτήθηκαν στα πλαίσια της έρευνας δήλωσαν ότι, ακόμη και μετά την πραγματοποίηση της πράξης, θα εξακολουθήσουν να έχουν σημαντικό αριθμό εναλλακτικών προμηθευτών για τον εξοπλισμό τους. Γενικά, ανέφεραν ότι εφοδιάζονται μέσω της Sip, η οποία τους έχει δώσει τη δυνατότητα να επιλέγουν τα προϊόντα διαφόρων κατασκευαστών (Siemens, Alcatel, Italtel, Ericsson). Ανέφεραν επίσης ότι υπάρχουν και άλλοι δυνάμει προμηθευτές, όπως η Philips, η Olivetti, η IBM και η Northern Telecom. Οι ανταγωνιστές με τους οποίους ήρθε σε επαφή η Επιτροπή δήλωσαν γενικά ότι δεν αντιμετωπίζουν κανένα σημαντικό εμπόδιο για τις πωλήσεις τους στην Ιταλία.

(68) Η θέση της επιχείρησης που θα προκύψει από τη συγχώνευση σε οποιαδήποτε από τις αγορές ιδιωτικού τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού θα είναι συγκριτικά ασθενέστερη απ' ό,τι στον τομέα των δημόσιων τηλεπικοινωνιών από άποψη μεριδίων αγοράς. Επίσης, η Italtel είχε σημαντικές απώλειες στο μερίδιο αγοράς της κατά την τελευταία τριετία. Παρόλο που η Sip εξακολουθεί να έχει πολύ ισχυρή θέση ως διανομέας, οι προμηθευτές μπορούν να πωλούν απευθείας στους πελάτες τους ελλείψει νομικών εμποδίων. Οι ανταγωνιστές δήλωσαν ότι μπορούν να πραγματοποιούν στην ιταλική αγορά πωλήσεις απευθείας ή μέσω άλλων δικτύων διανομής εκτός της Sip, όπως ανεξάρτητους διανομείς.

VII. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

(69) Για τους λόγους που περιγράφηκαν παραπάνω, η Επιτροπή θεωρεί ότι η προτεινόμενη συγκέντρωση δεν οδηγεί στη δημιουργία ή την ενίσχυση δεσπόζουσας θέσης σε καμία από τις αγορές δημόσιου και ιδιωτικού τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού που αναφέρονται, η οποία θα είχε σαν συνέπεια μια σημαντική παρεμπόδιση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89. Η συγκέντρωση μπορεί ως εκ τούτου, να κηρυχθεί συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η προτεινόμενη συγκέντρωση μεταξύ της Stet και της Siemens κηρύσσεται συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά και τη λειτουργία της συμφωνίας ΕΟΧ.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στις ακόλουθες επιχειρήσεις:

Stet Società Finanziaria Telefonica SpA
Corso d'Italia 41
I-00198 Roma

και

Siemens Aktiengesellschaft
Wittelsbacherplatz 2
D-80333 München

Βρυξέλλες, 17 Φεβρουαρίου 1995.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ αριθ. L 131 της 27. 5. 1988, σ. 73.